

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg er nødt til at protestere imod hr. Kim Behnkes ordvalg i kommentaren til mine bemærkninger. Det er helt forkert at tale om, at jeg i mine bemærkninger før gav en udlægning af 1962-teksten eller -aftalen. Det er helt forkert. Jeg gav ikke en udlægning af teksten. Jeg refererede indholdet i teksten; jeg lagde intet til. Jeg sagde: Der er ikke lagt noget til siden da, og der er ikke trukket noget fra siden da. Den tekst fra 1962 er, hvad der eksisterer. Der er ikke siden da af nogen dansk regering føjet noget til eller trukket noget fra. Der er ingen, der skylder noget ud over teksten fra 1962.

Og når det i forbindelse med licensdirektivet er blevet sagt, at Danmark står i samme situation, hvad angår forhandlingerne frem mod 2012, efter vedtagelsen af dette her licensdirektiv, som vi stod i før, så var det præcis den samme beskrivelse af det, jeg gav før.

Nogle partier her i salen har forsøgt også i denne sags anledning at få det til at se ud, som om der skulle ligge andre specificerede proceduremæssige aftaler. Det gør der ikke, og det har der aldrig gjort. Hvis nogen fra de partier, der dengang havde regeringsansvaret, skulle have lavet aftaler af det indhold uden at fortælle Folketinget det, så er det sandt for dyden værd at diskutere. Hvis det er det, der ligger bag påstanden fra bl.a. hr. Peter Hansen-Nord om, at der skulle være tale om sådan noget, så er det en meget, meget interessant problemstilling, skal jeg hilse og sige.

Det tror jeg ikke på at der er tale om. Altså er situationen, som jeg beskrev den før: Der er intet andet end teksten fra 1962.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Poul Nielson må høre efter, hvad der bliver sagt. Jeg har ikke i denne debat hørt nogen, der har hævdet, at der er ændringer i aftalen fra 1962 mellem den danske stat og A.P. Møller-gruppen, ingen. Det, der er spørgsmålet, er, hvordan aftalen bliver opfyldt fra statsens side.

Der er nogle passager om, at man skal opføre sig venligt og flinkt over for hinanden, men det har jo mildest talt ikke været den politiske situation. Hr. Poul Nielson var på det tids-

punkt energiminister og stod i spidsen for nogle af de mest markante attentater mod aftalen; det skete først i 1980'erne, da man huggede 90-95 pct. af de bevilgede arealer tilbage til den danske stat. Men det er slet ikke det, der er til diskussion nu. Det, der er til diskussion, er, hvad der bliver konsekvenserne af den fodnote, Danmark fik indføjet i licensdirektivet.

Og konsekvenserne bliver desværre nok det forhandlingsforløb, som jeg tidligere beskrev: Man opfylder 1962-aftalen ved af høflighedshensyn at invitere A.P. Møller-gruppen eller DUC til en kop kaffe, og så ringer man med klokken og siger: »Det her fører ikke noget med sig«, og så vandrer man ind i mødelokalet ved siden af, og så tager man realitetsforhandlingerne bag lukkede døre og nedrullede gardiner med dem, man i øvrigt gerne vil forære arealerne til.

Det kan blive realiteterne, for hvis det ikke er det, der er på dagsordenen, hvorfor ønskede man så at få den passus med i licensdirektivet? Hvorfor kunne man så ikke acceptere det, der er almindeligt accepteret inden for EU, og som Danmark i øvrigt har kæmpet for i alle andre sammenhænge, nemlig at hvis forhandlingerne skulle bryde sammen, gennemførte man en åben licitation, så man kunne se, om British Petroleum fra England eller et hollandsk eller et tysk selskab havde nogle bud?

Det ønsker man ikke, for så er man forhindret i at føre forhandlinger bag lukkede døre med de gode venner og bekendte, som man i virkeligheden har en skjult dagsorden sammen med.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil indlede med at sige tak til ministeren for redegørelsen, som er omfattende og fyldig og berører samtlige relevante emner i forhold til energipolitikken.

Jeg skal ikke hæfte mig synderligt ved de emner, der har optaget sindene her på det seneste. Jeg synes, at både spørgsmålet om koncessionsdirektivet og nu sidst liberaliserings-tankerne i EF omkring det indre marked for gas og el er håndteret særdeles professionelt og tilfredsstillende fra ministerens side.

Selve redegørelsen er jo en listning af, hvor langt vi er nået i opfølgningen af »Energi 2000«, som blev fremlagt i denne måned for 4 år siden. Hvis man ser på det tidsperspektiv, vi